

Sygnatura akt I C 777/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 02 sierpnia 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w L.

przeciwko Z. Z.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego Z. Z. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w L. kwotę 337,53 zł (trzysta trzydzieści siedem 53/100 złotych),

II dalej idące powództwo oddala,

III zasądza od strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w L. na rzecz pozwanego Z. Z. kwotę 790,02 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt 777/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Luxembourg S.A. z siedzibą w Luxembourg w dniu 20.04.2016 r. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko Z. Z. o zapłatę kwoty 4 756,57 zł oraz o zwrot kosztów procesu w kwocie 966,00 zł. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż na podstawie umowy cesji nabyła od firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczonych na rzecz Z. Z. usług wynikających z wystawionych faktów.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 05.05.2016 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie o sygn. akt VI Nc-e 641443/16 uwzględnił powództwo strony powodowej w całości.

Pozwany Z. Z. pismem z dnia 23.05.2016 r. wniósł sprzeciw od w/w nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. Podniósł on, iż nie odpowiada wobec powoda za wymienione zobowiązania pieniężne, że nie wyrażał zgody na cesję wierzytelności oraz brak jest dowodów wskazujących na zasadność i wysokość powództwa. Postanowieniem z dnia 08.06.2016 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie o sygn. akt VI Nc-e 641443/16 stwierdził, iż pozwany skutecznie złożył sprzeciw co spowodowało utratę przez nakaz zapłaty mocy w całości i przekazania sprawy do tutejszego Sądu (k-9).

Strona powodowa uzupełniając pozew do potrzeb obecnego trybu postępowania podtrzymała dotychczasowe stanowisko i wskazała, że firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i Z. Z. łączyła umowa zgodnie, z którą pozwany zobowiązał się do zapłaty za świadczone usługi. Pozwany nie dokonał zapłaty za 3 faktury, w związku z tym (...) Sp. z o.o. siedzibą w W. rozwiązał z nim umowę i naliczył kary umowne. Do pozwu przedłożyła: odpis wyciągu wraz z pełnomocnictwem oraz potwierdzeniem uiszczenia opłaty od pełnomocnictwa, kopie dokumentów powołanych

jako dowody w liście dowodów załączonej do pozwu uwierzytelnione za zgodność z oryginałem występującego w sprawie pełnomocnika oraz wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu w kwocie 987,50 zł (k-15). Ponadto w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty strona powodowa podała, iż w momencie przelewu wierzytelności umowa między pierwotnym wierzycielem, a pozwanym nie obowiązywała i dokonana była na podstawie przepisu art. 509 k.p.c., zgodnie z którym wierzyciel może przenieść wierzytelność na osobę trzecią bez zgody dłużnika (...) Luxembourg S.A. z siedzibą w Luxembourgu podał, iż powołane przez niego dokumenty są wystarczające do udowodnienia powództwa w niniejszym postępowaniu (k: 36-37).

W odpowiedzi na pozew pozwany podtrzymał swoje stanowisko zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty oraz zarzuty w nim zawarte, w szczególności zakwestionował zasadność obciążenia go karami umownymi za przedterminowe rozwiązanie umowy powołując się na art. 483 k.p.c. (k: 44-46). Pismem z dnia 18.11.2016 r. pełnomocnik pozwanego wskazał, iż karę umowną można zastrzec tylko na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego, nie ma jednak podstaw do nakładania na stronę umowy karę pieniężną za nieuregulowanie w odpowiednim terminie należności za wystawiony rachunek. W ocenie pozwanego zwarta w umowie klauzula o możliwości żądania przez operatora zapłaty kary umownej, w tym przypadku jako dodatkowa sankcja, sprzeczna jest z przepisem art. 5 k.c. i stanowi klauzulę niedozwoloną (k: 128v).

Strona powodowa ustosunkowując się do pism pozwanego wskazała, iż strony łączyła umowa przewidująca kary umowne za przedterminowe rozwiązanie umowy. Z. Z. zobowiązany był do utrzymania aktywnego numeru w sieci poprzedniego wierzyciela przez cały okres obowiązywania umowy, czego zdaniem strony powodowej nie uczynił (k: 132-134).

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

(...) Sp. z o.o. siedzibą w W. łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 27.11.2014 r. W umowie zastrzeżono karę umowną w wysokości 5 200,00 zł.

Dowód:

- odpis umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych (k: 94- 99)

(...) Sp. z o.o. siedzibą w W. świadczył na rzecz pozwanego usługi telekomunikacyjne do czasu rozwiązania umowy w dniu 13.04.2015 r. W czasie świadczenia usług (...) nie zapłacił 2 faktur na kwotę 182,29zł i 143,70 zł.

Dowód:

- odpis oświadczenia o rozwiązaniu umowy z dnia 13.04.2015 r.

- odpis faktury z dnia 10.01.2015 r.

- odpis faktury z dnia 11.02.2015 r.

Pierwotny wierzyciel wystawił 8 not obciążeniowych na Z. Z..

Dowód:

- odpis noty obciążeniowej z dnia 10.01.2015 r. na kwotę 0,48 zł

- odpis noty obciążeniowej z dnia 11.02.2015 r. na kwotę 0,52 zł

- odpis noty obciążeniowej z dnia 10.03.2015 r. na kwotę 1,12 zł

- odpis noty obciążeniowej z dnia 10.04.2015 r. na kwotę 2,58 zł

- odpis noty obciążeniowej z dnia 10.04.2015 r. na kwotę 4 316,00 zł

W dniu 29.07.2015 r. (...) Sp. z o.o. siedzibą w W. zawarła z (...) Luxembourg S.A. z siedzibą w Luxembourg umowę sprzedaży wierzytelności, na podstawie której przejęła ona prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu wystawionych faktur i not obciążeniowych.

Dowód:

- odpis umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 29.07.2015 r. wraz z załącznikiem nr 1 do umowy (k: 20-24)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 4 756,57 zł. Roszczenie to składało się z trzech zasadniczych elementów tj. żądania zapłaty za niewykonanie zobowiązania w postaci niezapłacenia za świadczenie usług telekomunikacyjnych, zapłaty kary umownej oraz odsetek od poszczególnych świadczeń, które zostały naliczone.

Na wstępie należy odnieść się do kwestii legitymacji czynnej strony powodowej, gdyż została ona zakwestionowana przez pozwanego. Trzeba stwierdzić, że dokumenty dołączone do pozwu w postaci umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 29.07.2015 r. wraz załącznikiem nr 1 zawierającym wyciąg listy wierzytelności, potwierdzają fakt skutecznego zbycia dochodzonych od pozwanej wierzytelności na rzecz strony powodowej. Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może przenieść wierzytelność na osobę trzecią bez zgody dłużnika. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Z tych względów zarzut Z. Z. nie zasługiwał na uwzględnienie.

W związku z zawarciem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przez pozwanego z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. powstał między nimi stosunek zobowiązania, do którego zastosowane mają przepisy ustawy o prawie telekomunikacyjnym z dnia 16 lipca 2004 r. Z przedstawionych przez stronę powodową dowodów i podanych okoliczności wynika, że pierwotny wierzyciel (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. świadczył na rzecz pozwanego Z. Z. usługi telekomunikacyjne, a pozwany zalega z zapłatą kwoty 325,99 zł, od której naliczone zostały odsetki ustawowe do dnia 18.04.2016 r. w kwocie 11,54 zł. Zasady płatności za świadczone usługi jak i sposób rozwiązania umowy był pozwanemu znany. Zgodnie z art. 6 k.c. to na pozwanym ciążył obowiązek wykazania, że spełnił swoje powinności, jednak takiego obowiązku nie wykonał. Z. Z. przedstawił przelewy, jednakże trudno je odnieść do umowy łączącej strony. Po pierwsze nie były one wpłacone na konto wskazane przez pierwotnego wierzyciela, po drugie dotyczyły innych okresów, za które strona powodowa żąda spełnienia świadczenia. W związku z powyższym pozwany nie wykazał, że zapłacił za faktury opiewające na kwoty 182,29 i 143,70 zł. Ma on więc obowiązek zapłacić za świadczone usługi zgodnie z umową, a także za odsetki od tych kwot. Mając powyższe na uwadze w punkcie I wyroku zasądzono od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 337,53 zł.

Pozwany Z. Z. podnosił, iż obciążenie go karami umownymi za przedterminowe rozwiązanie umowy jest bezzasadne. Zgodnie z przepisem art. 483 k.c. obowiązek zapłaty kary umownej może być powiązany wyłącznie z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania niepieniężnego. Z tego przepisu wynika, że w umowie można zastrzec, iż naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę kary umownej. W pierwszej kolejności przy zastosowaniu w/w przepisu bierze się pod uwagę charakter prawny tych zobowiązań – pieniężny, niepieniężny- a nie obowiązki dodatkowe. Pozwany w niniejszej sprawie miał do spełnienia podstawowy obowiązek jakim była zapłata za usługi telekomunikacyjne. Nie ulega wątpliwości, iż obowiązek ten ma charakter pieniężny. W związku z powyższym, sąd zgodził się ze stanowiskiem pozwanego, iż zastrzeżenie kary umownej za naruszenie tego obowiązku pozostaje w sprzeczności z art. 483 k.c.

Strona powodowa na podstawie zawartej z pozwanym umowy zobowiązała się do świadczenia na jego rzecz usług telekomunikacyjnych, natomiast pozwany zobowiązał się do opłacania abonamentu. Na podstawie tej umowy pozwany zobowiązał się do utrzymania aktywnego numeru telefonu przez cały okres trwania umowy. Należy zgodzić się z uzasadnieniem wyroku Sądu Rejonowego w Łodzi z dnia 06.04.2016 r. sygn. akt VIII C 2863/15,

że „ taka treść umowy strony pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż zobowiązanie pozwanego niewątpliwie było od początku zobowiązaniem stricte pieniężnym, natomiast obowiązek utrzymania aktywnej karty SIM w sieci powoda przez określony czas, miał jedynie charakter dodatkowy i uboczny, niemogący wpływać na charakter zobowiązania pozwanego. (...) Tym samym utrzymanie karty SIM w stanie aktywności jest ściśle powiązane z podstawowym obowiązkiem umownym abonenta, tj. uiszczaniem opłat za usługi telekomunikacyjne i inne świadczone przez operatora usługi, stanowi zobowiązanie do realizacji umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przez oznaczony czas.” Ponadto należy zwrócić uwagę, iż to (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. dezaktywował kartę SIM pozwanego w momencie rozwiązania umowy z powodu braku płatności. Jednocześnie w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy i wezwaniu do zapłaty z dnia 13.04.2015r. strona powodowa wskazała, iż w związku z brakiem płatności rozwiązała z pozwanym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zaznaczyła w nim, iż po spłacie zadłużenia wraz z naliczonymi odsetkami anulowana zostanie kara umowna i przywrócone zostaną usługi sieci PLUS. Z treści tego pisma jednoznacznie wynika, iż nałożona na Z. Z. kara umowna była nierozzerwalnie związana z nieopłaceniem przez niego faktur wystawionych przez operatora, skoro spłata zadłużenia była przesłanką do anulowania naliczenia kary umownej.

Przepis art. 57 ust. 6 ustawy prawo telekomunikacyjne dopuszcza prawo żądania zwrotu ulgi jaką ktoś otrzymał w razie promocji. Jednakże zapis umowy o karze umownej nie pozwala przyjąć, że ten zapis odzwierciedla zasady określone ustawą prawo telekomunikacyjne. Może i strona umowy (...) Sp. z o.o. siedzibą w W. miała intencje ujęcia kary umownej jako odpowiednika świadczenia z art. 57 ust. 6 ustawy prawo telekomunikacyjne, niemniej brak wyraźnych kryteriów opisanego tego, każe przyjąć w sposób dosłowny zapis o karze umownej.

W tym miejscu należy wspomnieć, iż w kwestii niedopuszczalności kar umownych za niewykonanie zobowiązania niepieniężnego –jak to miało miejsce w niniejszej sprawie- poglądy judykatury i doktryny są zgodne cyt.: „ kara umowna jest surogatem odszkodowania za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania niepieniężnego. Zastrzeżenie jej w przypadku zobowiązań pieniężnych jest co do zasady nieważne”. Jak wskazano wyżej kara umowna przy zobowiązaniach pieniężnych nie może być zastrzegana do kwoty głównej i odsetek dlatego powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu w punkcie III wyroku rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. rozdzielając je stosowanie do wyniku postępowania. Strona powodowa wygrała sprawę w 7 %, natomiast pozwany w 93%. Pozwany poniósł koszty w wysokości 917,00 zł. Koszty które należały się stronie powodowej przy wygranej 7% to kwota 62,79 zł. Oznacza to, iż pozwanemu z tytułu kosztów procesu pozwana powinna zapłacić na rzecz powoda kwotę 790,02 zł.